

Kultúránk identitásának magjait mi határozzuk meg!

„A liberálisok ebből kifolyólag felvállalják azt is, hogy a közösséget alárendeljék az egyén autonómiájának. Azaz az egyén fontosabb, mint a család, a nemzet (mint természetes közösség) vagy bármelyik egyház. Ha mindezek egymással szembekerülnek, mindig az egyént részesítik előnyben. Ez a másik lényeges vitatott pont. A liberálisok az erkölcsöt az individuumba zárják, és pusztán a szabadság mennyiségi növelésétől várják a boldogabb életet. Ezzel szemben úgy gondolom, hogy közösségek nélkül az erkölcsi viszonyrendszer végtelenül szubjektívvá és relatívvá válik. Ráadásul »kipottyannak« olyan értékek, mint a kölcsönösség, a szolidaritás, az önzetlenség, az önfeláldozás és az igazságosság. Valójában a humanizmust és az igazságos társadalmat veti el az, aki tagadja a közösség erkölcsi forrását. A liberalizmus teremtette magányos ember végül elveszti hitét a jóban. Vagy maga teremti meg magának, ami tragikusan elbizonytalanítja.”

(*A szabadság illúziói. Aracs, 2011/4., 91–92. old.*)

„Mindezekből kitűnik a modern liberalizmus szélsőségesen individualista álláspontja. A közösség számukra csupán egyes atomizált emberek valamiféle közös magatartása vagy véletlenül egybeeső preferenciájuk szerinti összerendeződése. Így jogokkal sem illetik a közösségeket. Sem a családot, sem a nemzetet, sem bármiféle hitből fakadó társulást. De korlátokat is csupán a közösséget alkotó individuumok kárából kiindulva határoznak meg. Ez a szélsőséges individualizálás a liberalizmus egyik legnagyobb történelmi bűne. Erkölcsi szempontból, az emberre nézve. Tévedés ne essék: nem a szabadság szükséges voltát támadom, hanem a végtelenített és kizárólagosan individualista módját. A túlzás szélsőségeinek bűnét. Mert emiatt, a boldogságot és a jót

kergetve, egy bizonytalan területre érkeznek meg a posztmodern ember. Ahol végső soron a közösségben megélt biztonságából eredő boldogságát veszti el. A liberálisok szabadságfelfogásának köszönhetően.”

(*A liberális szabadságfelfogás zsákutcája. Aracs, 2012/1., 94. old.*)

„Mindezek alapján cáfolható az a világszinten elterjedt hazugság, miszerint a szabadságjogok ma elfogadott nemzetközi gyűjteményében, illetve az egyes demokratikus kormányzású országok alkotmányaiban csupán a liberalizmus által megálmodottakat és megharcoltakat lelhethjük. A különböző politikai ideológiák – a konzervativizmus, a szocializmus – és azok elágazásai is sokat tettek a mai társadalomban élő ember szabadságának megerősítéséért. A liberalizmus ma már nem léphet fel a kizárólagosság igényével. Nem tarthatja magát a változások egyedüli döntőbírájának.

Viszont felbukkan egy más jellegű vita az ideológiák között. A konzervativizmus a közösségeket valóban létező, tulajdonságokkal rendelkező, értékhordozó »lényeknek« tekinti. Épp ezért véli úgy, hogy megilletik bizonyos jogok is. Konzervatív kezdeményezés a család – mint értékadó alapközösség – alkotmányos védelme. De a nemzet mint államalkotó kollektív létező is kaphat bizonyos előnyöket. A liberálisok ezeket megkérdőjelezik vagy elutasítják, mert a közösséget pusztán egyének atomjaiból álló csoportnak tartják, melyeket valamiféle véletlenül egybeeső egyéni magatartás vagy cél rendez egybe. Nem védendő kollektív létezőknek definiálják, hanem az egyének által alkotott változó, laza csoportnak. Épp ezért szerintük annyiban kell csak védeni, amennyiben az egyéni szereplőjét is védeni kell.”

(*A kizárólagosság gögje. Aracs, 2013/3., 66. old.*)

A magyar konzervatív gondolkodás és politikai gyakorlat 15 pontja

1. A határtalan önmegvalósítás helyett biztonságot nyújtó és a közjót szolgáló közösségeket kell építenünk, így lakjuk be a teret és az időt.

2. Hisszük, hogy sem keletre, sem nyugatra, hanem a történelem magyar oldalára kell állnunk az átalakuló világrendben. Ezért globális kérdésekre lokális válaszokat keresünk.

3. Tagadjuk az egyformaságot.

4. Nem engedjük a férfi és a nő, az anya és az apa, továbbá a gyermek és a felnőtt közötti határok eltörlését.

5. Hisszük, hogy az igazság nem az egyenlőségen alapszik. Az igazság lényege szerintünk az erényen és a teljesítményen nyugszik, azaz kinek-kinek a saját érdemei szerint.

6. Hiszünk a klasszikus erényekben. A lojalításban, a bátorságban, az igazságban. A szorgalmas munkában. A tiszteletben, a becsületben és a felelősségben.

7. Elvetjük a felvilágosodás kincstári optimizmusát, és elutasítjuk a céltalan, vég nélküli progressziót.

8. Nem gondoljuk, hogy megismerhető és legyőzhető a természet, ezzel szemben védjük a teremtett világot.

9. Hisszük, hogy Európa vagy keresztény lesz, vagy semmilyen. A tízparancsolat és Jézus tanítása nélkül elveszítjük az élet nagy döntése-

ihez szükséges iránytűt, éppen ezért védjük a zsidó–keresztény kultúrát.

10. Tagadjuk az utópiákat, a nácik és a kommunisták lázálmain. Visszautasítjuk a szabadságot korlátozó mai ideológiákat, a liberalizmus mai formáját, a korlátok nélküli, végtelen szabadság kultuszát, valamint a woke-marxizmus eltörlés-kultúráját.

11. Esménk a magabíró Magyarország. Nem kívánunk megfelelni a Nyugatnak, nem a politikai baloldalhoz viszonyítjuk saját magunkat, meg akarjuk törni az utóvédharcot folytató neoliberális hegemoniát.

12. A stabilitást és a rendet fontosabbnak tartjuk, mint a határok nélküli egyéni szabadságjogok végtelen kiterjesztését.

13. A béke és a biztonság megteremtése a legfontosabb célunk.

14. Saját mintákat teremtünk, elővesszük és újraértelmezzük a múltból azt, ami már egyszer bevált, azaz saját szabályaink szerint élünk! Így hátunk mögött hagyjuk a progresszív napirendnek való megfelelési kényszert.

15. Saját, nemzeti kultúrát akarunk teremteni! Olyan kultúrát, amelynek identitásmagjait mi határozzuk meg.

Budapest, 2025. január 31.

* A 47 éves korában elhunyt filozófusra, íróra, a XXI. Század Intézet kutatójára emlékezünk.

(Györgyös, 1977. IX. 1. – 2025. II. 1.)